

Grenseløst?

SAMTALEHEFTE FOR FORENINGER OG GRUPPER - 2017

INNHold

	Forord	s 3
1. SAMLING	Nådeløst?	s 4
2. SAMLING	Grenseløst håp	s 7
3. SAMLING	Kjærlighet uten grenser	s 10
4. SAMLING	Uten barrierer til tro	s 13
5. SAMLING	Grenseløs forvandling	s 16
6. SAMLING	Grenselandets muligheter	s 20

Samtalehefte for foreninger og grupper

Utgitt av NMS (Det Norske Misjonsselskap) 2017

Grafisk oppsett: Marta Dale

Forside: *Barnas kirke, Thailand*; Foto: Olav Skjerpe

Trykkeri: Gunnarshaug Trykkeri AS

Hftet er godkjent av Kristelig studieforbund.

Grupper og kurs som benytter hftet kan søke om statsstøtte til studiearbeid.

Les mer på www.k-stud.no. Eller ta kontakt på tlf. 23 08 14 70, e-post: post@k-stud.no

K-STUD

Kristelig studieforbund

KJÆRE LESER

Grenser. Et lite ord som rommer veldig mye. Vi kan tenke på landegrenser eller noe som markerer hva som er innenfor og utenfor. Det kan handle om regler og hva som er mulig å gjøre. Det kan være noe som begrenser, beskytter eller frigjør.

Temaet for heftet du holder i hånden er: Grenseløst? Vi ønsker å utfordre våre forestillinger og tanker om oss selv, om andre og om Gud.

Vi tror på en Gud som elsker alle mennesker med en grenseløs kjærlighet. Han sendte Jesus til jorden og sprengte grenser. Budskapet vi har å komme med sprenger alle grenser! Takk til alle bidragsytere for innspillene til årets samtalehefte.

Måtte samtalene i fellesskapet du er en del av føre dere nærmere hverandre, nærmere Jesus og frigjøre til tjeneste for andre.

Takk for at du vil være med på å bety en forskjell! Vi ber om Guds rikeste velsignelse!

Evy Torunn Nyvoll

1. SAMLING

FOTO: ÅSLAUG IHLE THINGNÆS

NÅDELAUST?

Åslaug Ihle
Thingnæs
Seniorrådgiver,
Rettigheter, dialog
og migrasjon

Å vera kristen og kyrkje i dagens Midtausten kan synast å vera både håplaust og nådelaustr. Kor mange ukvemsord skal eg få slengt i meg i dag? Kven skal tråkka på meg i dag? Kvar smell det i dag? Vågar eg i det heile å håpa på ein morgondag?

Spørsmåla er der heile tida, og mange har etter kvart trekt konklusjonen for eigen del: Nok er nok. Eg gir opp!

Då bomba gjekk av i desember 2016 i Kairo og drap 27 kvinner og barn som feira gudsteneste, var me mange som ropa til Gud: Miskunna deg over oss!

Sårbare og redde

Med tårer i auga sa ein av deira medkristne i byen: *«Følelsane mine er så doble: Me elsker Egypt, me elsker alle landsmennene våre; me arbeider for det gode i landet vårt, og likevel er me frustrerte over dei tomme orda om at me er trygge. Me veit at Gud har kontrollen, og likevel er me sårbare og redde. Me trur på Guds godleik, og likevel spør me: Kvifor? Me er forplikta til å elska og be for drapsmennene, og likevel kjempar me med hat og sinne»*

For eit dilemma!

Guds nåde

Og endå sterkare formulert var det av ho som skreiv: Viss me ikkje kan elska i denne fryktelig smertelege situasjonen, så vil me ikkje kunna reflektera Han som tilgav dei som krossfeste han!

Det er utfordrande når ein våger den parallellen. Den er jo i høgste grad

bibelsk, for nåde er det alltid rikelig av, men me er kanskje flinkare til å ta imot nåde enn å visa det.

Samfunnet rundt oss, og heile verda med, kan opplevast hard og nådelaus. Kontrasten til Gud der nåden sit laust er enorm: *Av hans overflod har vi alle fått, nåde over nåde.* (Joh. 1,16) Sanninga i dette er meir eksistensielt for kristne som lever under konstant press frå omgivnadane sine. Reknestykket er jo ganske logisk; - jo meir nådelaut det er rundt meg, jo tydelegare er det at eg treng nåde!

FRA BIBELEN

1. Korinter 12, 26-27

For om ett lem lider, lider alle de andre med. Og om ett lem blir hedret, gleder alle de andre seg. Dere er Kristi kropp, og hver av dere et lem på ham.

BØNN

Kjære Gud, sjå i nåde til oss. Me ber for våre kristne sysken i Midt-austen. Gje håp midt i vanskelige dagar. Lær oss å visa nåde og takksemd. Amen.

SANG

NoS 352: Ren og rettferdig

TIL SAMTALE

1. Samtal om kva det vil seia i din kvardag å reflektera Han som tilgav dei som krossfeste han.
2. Kva kan vi lære av kristne sysken i andre land som lever med daglege utfordringar i forhold til trua si?
3. Når treng vi sjølv nåde i kvardagen?
4. Er det lettare å ta imot nåde enn å visa nåde?

2. SAMLING

GRENSELØST HÅP

Bruno Leonardi
Hersdal
Misjonskonsulent,
Giveroppfølging

Du og jeg lever livene våre, både som enkelt-mennesker og i fellesskap med andre. Vi opplever gleder og sorger.

2016 var et vanskelig år for en bestemt person. I april 2015 giftet en mann fra Brasil seg med en norsk kvinne. Etter fire måneder sammen i Brasil flyttet han og kona til Norge. Han kom inn i landet med ett års studentvisum og begynte på bibelskole. I begynnelsen av 2016 startet han prosessen med å søke om familieinnvandring for å kunne få oppholdstillatelse. Selvfølgelig var det veldig vanskelig å ikke vite hva som skulle skje i livet fremover. Ville han få bli i landet eller ikke? Det ble mye venting, mye stress og usikkerhet rundt fremtiden. Hva om han måtte flytte fra

Norge og dermed også fra kona? Det ville vært en forferdelig opplevelse. Etter flere måneder i samtale med politi og innlevering av papirer fikk han avslag, men håpet var alltid der! Etter en ny søknad, i november, fikk han lov til å oppleve Guds nåde og kjærlighet i form av et visum 13. desember i 2016. Gud er god! Forresten, den personen som opplevde dette var meg.

Livets mange sider

Alle mennesker opplever uten tvil gleder og sorger. Sånn er livet. På den ene siden har vi gleden, som gir oss en ubeskrivelig god følelse. Det er lett å smile og livet blir litt mer fargerikt. På den andre siden kan vi oppleve sorg som også kan være ubeskrivelig og tungt. I dette tilfellet, hvor og hvordan kan en finne håp?

Gud er med oss!

En gammel venn fortalte meg en gang at selv i mørket og bekymringene som av og til følger oss, må vi være klar over en ting: Gud er med oss! Selv om vi ikke på noen måte kan oppfatte Ham, er Gud der. Den Gud som er å finne på de minst tenkelige steder, som i en krybbe. Gud kommer oss i møte for å kunne være sammen med de som «*strever og bærer tunge byrder*», slik Jesus ved en anledning sa.

Med visshet om Hans nærhet, kan vi, til en hver tid, gi Ham det som tynger

oss, og Han gir oss hvile og håp tilbake. Dette er en fantastisk utveksling!

Til velsignelse for andre

Da kona mi og jeg opplevde usikkerheten i forhold til visumet skjedde det noe rørende. En venninne opprettet en vennegruppe på Facebook uten at vi visste om det. Etter en stund kom hun hjem til oss med et gavekort. Vi spurte hvorfor hun, sammen med de andre, gav oss dette. Hennes svar var at de ville vise oss at Gud er med oss. For en gave! Vi tok imot og ble veldig glade.

Poenget er at Gud kan bruke hver enkelt av oss til å være til velsignelse for andre. Gavekortet var kun et eksempel, det må ikke involvere penger. Det kan være et besøk, et smil, hva som helst. Bli med på det Gud gjør!

FRA BIBELEN

Matteus 11, 28-30

Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, så skal dere finne hvile for deres sjel. For mitt åk er godt og min byrde lett.

BØNN

Kjære Gud, Takk for at du er nær, selv når vi ikke oppfatter deg. Takk for at vi får lov til å oppleve glede midt i usikkerhet. Hjelp oss å til å se det du ser og gi oss håp uansett våre omstendigheter. Amen.

SANG

NoS 383: Jeg vil gi deg, O Herre min lovsang

TIL SAMTALE

1. Hvordan oppfatter du håp når du er i sorg?
2. Hva kan vi gjøre for hverandre for ikke å miste håpet når vi opplever vanskeligheter?
3. Hvordan kan vi være til velsignelse for andre, som enkeltmennesker og som menighet?
4. Kunne du tenke og mobilisere din gruppe eller foreningen til å gjøre noe konkret som kan bety mye for noen rundt dere?

3. SAMLING

FOTO: ISTOCK

KJÆRLIGHET UTEN GRENSER

Øyvind Ulland
Eriksen
Leder for
giverrekruttering

«Kjærlighet uten grenser» er et radioprogram jeg gjerne hører på. Særlig om sommeren, når nettene er lyse og ferien tillater meg å sove lenge. Lytterne inviteres til å sende varme tanker og vennlige ord til hverandre i sene nattetimer.

Radioen når ut og når inn til mennesker som er langt borte med meldinger som; Kjør forsiktig, tenker på deg, du er best, elsker deg, takk for fine dager på hytta, osv. Det er enkelt og det er vakkert. Programtittelen sier noe om at avstand ikke er noe hinder for kjærlighetserklæringene. Radioen overvinner de grensene som avstanden representerer. Tittelen sier også noe om at kjærligheten som proklameres ikke bare når ut og inn til den ene personen, men kringkastes for hele nasjonen. Det er ingen grenser for hvor mange som skal få mulighet til å høre om denne kjærligheten.

Guds kjærlighet

Jeg lurar på om det i tillegg til å være navnet på et radioprogram også kunne vært tittelen på «misjonsbefalingen» eller «den lille Bibel» (Joh. 3,16), eller kanskje hele Bibelen for den del. «Kjærlighet uten grenser!»

Bibelen forteller om en kjærlighet som strekker seg over alle tenkelige barrierer. Synlige og usynlige, menneskelige og åndelige, kulturelle og religiøse. Ja, endog en kjærlighet som trenger gjennom fornedrelse og skam og gi nytt håp til et menneskebarn som har fått sitt selv-bilde malt med selvforaktens pasteller.

Elsket av Gud

Hun var bare 13 år og gravid, og helt alene i storbyen. Hun hadde aldri før vært så redd. Det eneste hun hadde var tretten år på jorda og en unge i magen. Den forskremte tenåringsjenta fant sin nødhavn på Nådehemmet i Bangkok. Hun er den yngste jenta som har bodd der. Hun og mange med henne har opplevd å bli møtt av varme blikk, vennlige ord og trygge omgivelser. Her får jentene den hjelpen de trenger i løpet av graviditet, fødsel og barseltid.

Men det de innerst inne spør etter er ikke hjelp i møte med helsestasjon, ved fødsel eller et sted å bo etterpå. Det de innerst inne spør etter er: Er det noen som er glad i meg? Grunnen til jentenes situasjon kan være både uforsik-

tighet og overgrep, lidenskap og svik. Uansett årsak er de elsket av Gud og det de trenger mest av alt er å bli omfavnet. Det gjør dem i stand til ikke bare å elske seg selv, men også å omfavne og elske sine nyfødte. Kjærlighet smitter. Den som er elsket mye, elsker mye.

Gi det videre

Det var kjærlighet uten grenser som drev de første misjonærene til Thailand og holdt dem oppe gjennom de fem første årene før de så den første frukt i form av en omvendelse. Det er kjærlighet uten grenser som driver det som nå er blitt en selvstendig kirke, med ca. 5000 medlemmer, til å strekke seg ut til fattige, ensomme, syke og redde mennesker.

Kjærlighet uten grenser må gis videre. Jeg er elsket, derfor kan jeg elske! Er ikke dette livet med Jesus i en sum?

Dette er ikke søtladenhet og vakre ord. Dette er livet i all sin smerte og alt sitt håp. For midt i livets, noen ganger brutale, virkelighet finnes et holdpunkt sterkere enn alle andre krefter. Din smerte i livet kan være påført og selvpåført. Men Guds kjærlighet skiller ikke på det. Det stedet du møter Guds kjærlighet er der sannheten om deg møter hans nåde. Det er ikke bare stedet der du avdekkes; det er også stedet der du omfavnes. Det er kjærlighet uten grenser!

FRA BIBELEN

Romerne 8, 38-39

For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er eller det som kommer, eller noen makt, verken det som er i det høye eller i det dype, eller noen annen skapning, skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.

BØNN

Kjære Far, Takk at jeg er ønsket og villet av deg. Takk at din kjærlighet er grenseløs i tid, styrke og nåde. La meg alltid få leve i vissheten av å være elsket av deg. La mine omgivelser bli gjenstand for din kjærlighet også gjennom mitt liv. Amen.

SANG

Det Er Nok Det Som Jesus Gjorde
(av Arne Aano)

Det er nok, det som Jesus gjorde,
Det er nok det som han har sagt.
:/: Han har sona di synd den store,
Og deg vunni så rein ein drakt. :/:

Det er nok, det som Jesus gjorde,
Om av syndarar størst du er.
:/: Du er beden til bryllupsbordet,
Også deg har din Frelsar kjær. :/:

Nei, du treng ikkje lenger tvila,
For hans nåde er nok åt deg.
:/: På eit fullført verk får du kvila,
Og så ferdast me fryd din veg. :/:

Det er nok, det som Jesus gjorde,
Det i døden og dommen gjeld.
:/: Me vil byggja på nådeordet,
Det er berggrunn som evig held. :/:

TIL SAMTALE

Kjærligheten har flere språk. Den uttrykkes bl.a. i ord, i vennlige handlinger, ved berøring eller oppmerksom tid.

1. På hvilken måte kjenner du igjen Guds kjærlighet i livet ditt?
2. Hvordan vil du beskrive den kjærlighet du selv har opplevd i møte med Gud?
3. På hvilken måte opplever du det naturlig å gi videre den kjærlighet du selv er møtt med?
4. Lengter du etter en sterkere opplevelse av at Gud elsker deg? Hvis så er tilfelle, hva tror du skal til for at det skal skje?

4. SAMLING

FOTO: EIVIND HAUGLID

UTEN BARRIERER TIL TRO

Prakaikaew Phochan
Misjonær/Rådgiver,
Diakonal menighets-
utvikling

Det er mange barrierer et barn må overvinne for å kunne komme frem i kirka. I det thailandske samfunnet er barn ufullstendige voksne, som ikke kan tro slik voksne kan.

«Hysj! Ikke gjør det! Hør på meg! Vær forsiktig! Du er bare et barn, ikke si noe, bare hør. Vær stille! Gå vekk!»

Mange barn er vant til å høre om det de ikke kan, og at de må ikke tro at de er noe. På landsbygda i Thailand vokser mange barn opp med besteforeldre, som har andre ting å gjøre enn å høre på små barns mas. Ofte jobber foreldrene hardt for familien, en helt annen plass enn hjemme. Det er ikke enkelt for barn å komme til og bli sett.

Bestemor Thongsa er av en annen oppfatning. Hun har vært kristen i over tjue år, og har ledet en liten gruppe kristne hjemme i landsbyen. Hun har bedt i mange år for at barna i nærheten kunne få bli kjent med Gud, og at også barna, uten barrierer, kunne komme til en kirke.

Etter flere år ble en slik kirke et realitet, da Barnas kirke åpnet i landsbyen i 2015. (se faktaboks)

Hver lørdag kommer rundt 30 barn til samlinger i kirka. I kirka fokuseres det på å gi positive tilbakemeldinger og snakke fint til hverandre, og vise Guds kjærlighet i praktisk handling. Dette arbeidet har nå bredt seg til andre landsbyer på bygda i nordøst-Thailand.

Det handler om å se barn, og la dem få noen trygge og gode rammer hvor de kan utfolde seg og være seg selv – som barn; og å verdsette det de selv kan skape med hendene sine, og med ordene sine. Noen vil kanskje stille vanskelige spørsmål. For voksne som arbeider med barn er det viktigere å lytte enn å snakke. Da vil barn vite at voksne ikke har svar på alt.

I Bibelen finnes det svar på mange av livets spørsmål. Kirkens oppgave er å vise vei til noen av disse svarene. Det trenger ikke alltid å skje gjennom ord, men like mye i nestekjærlig omsorg for de største i Guds rike.

Bestemor Thongsa vil at alle barn skal finne sin plass i kirken.

Fakta:

Visjonen bak Barnas kirke er å bygge en kirke på barns premisser og utruste barn til selv å lede. Barn er en neglisjert gruppe i det thailandske samfunnet, og blir holdt nede. Evangeliet formidler et budskap om likeverd og kan løfte opp barn, gjøre barn bevisst på sine rettigheter og bidra til utvikling.

Det har vært en kristen gruppe i landsbyen i mange år, men de siste årene har gruppen fokusert på barn. I 2015 åpnet en egen liten kirke, bare for barn, i landsbyen. Her er tre lek-ledere, som trener opp eldre barn til å lede yngre barn.

FRA BIBELEN

Lukas 18, 16

Men Jesus kalte dem til seg og sa: La de små barna komme til meg og hindre dem ikke, for Guds rike hører slike til!

BØNN

Kjære Far, Takk for Bestemor Thongsa og andre som henne som forstår at barn hører til som aktive medlemmer i din kirke. Velsign Barnas Kirke i Thailand. Må mange barn kommer til tro på deg som Frelser og venn. Amen.

SANG

NoS 564: Som barn i ditt hus

TIL SAMTALE

1. Hva er det viktigste budskapet i den kristne troen?
2. Har vi gjort det for innviklet å komme til tro?
3. Hvilket språk kan vi bruke for å få barn og unge til kirken?
4. Hvilke barrierer må vi ta bort i vår egen menighet?

5. SAMLING

FOTO: ISTOCK

GRENSELØS FORVANDLING

Evy Torunn Nyvoll
Rådgiver, Diakonal
menighetsutvikling

Verden slik vi kjenner den er urettferdig. Hvor en blir født og hvilke omstendigheter en blir født inn i, synes å ha mye å si for mulighetene våre. Felles for oss alle er at vi har fått livet i gave. Heldigvis avhenger ikke menneskeverdet vårt av «innpakningspapiret» vi kom med.

Bibelen lærer oss at alle mennesker er skapt i Guds bilde og at alle er like verdifulle. Gud elsker alle mennesker så høyt at han virkelig ønsker fellesskap med alle. Jesus, som kom til jord, er et konkret bevis for det. Et møte med han ble vendepunktet i mange menneskers liv.

Det skjedde en forvandling med tolleren Sakkeus. Han ble sett, midt i mengden, sikkert til manges ergrelse. Hva var det Jesus tenkte på? Hva var det han holdt på med?

Hadde han ikke viktigere folk å møte og viktigere oppgaver å løse? Jesus sprengte grenser.

Evangeliet fortsetter å sprengte grenser og skape noe nytt i enkeltmenneskers liv. Dette er noe NMS ønsker å være med på. Vi skal få være med på å bringe Guds kjærlighet i ord og handling. Vi har et ansvar for hvordan vi møter hverandre og hvilke muligheter vi gir hverandre.

Fri til å tjene

Å se og bli sett - er essensielt. Det kan være dama som ble spurt om å være med som leder for arbeidet med barna i kirka. Hun ble først litt overrasket, så sa hun ja til å hjelpe. Det viste seg fort at hun hadde mye å bidra med.

Eller det kan være leirlederen som fikk i utfordring å lede kveldssamlingen og si noe om hva troen betyr for han. Barna satt musestille og lyttet.

Og så har du kvinnen som har fått lederansvaret for gruppen som samles i hjemmet hennes. Hun er blitt vist tillit selv om hun bare har noen få år på skolen og har lært å lese på egenhånd. Ydmykheten og stoltheten hun viser er rørende.

Det er så flott og frigjørende å se når mennesker gjør oppdagelser om seg selv i det de utfordres på noe de ikke

har gjort før. Det skjer en forvandling i måten de ser seg selv og verden rundt på. Ingen skal være som alle andre. Alle skal få være seg selv. Bli sett, lyttet til, trodd på og tatt på alvor.

Forvandling

Vi er deltakere i Guds misjon. Vi skal få gjøre vårt til at mennesker kan se seg selv med Guds øyne, rette ryggen og frimodig ta ett skritt videre på veien. Slik kan de med trygghet få bety en forskjell og få bidra med det de brenner for.

Vi vil bekjempe urettferdigheten i verden. Kjempe mot alt som hindrer oss og binder oss. Vi vil ta ansvar for skaperverket vi har fått å forvalte. Noen ganger lykkes vi og kjenner at verden blir et bedre sted og at Guds krefter og kjærligheten vinner frem. Andre ganger kommer motløsheten og overvelder oss.

Nytter det? Ja det nytter. Vi vil dele troen på Jesus. En dag skal rettferdigheten seire og Jesus Kristus skal gjøre verden ny!

FRA BIBELEN

Johannes Åpenbaring 21, 1-6

Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord var borte, og havet fantes ikke mer. Og jeg så den hellige byen, det nye Jerusalem, stige ned fra himmelen, fra Gud, gjort i stand og pyntet som en brud for sin brudgom. Og jeg hørte fra tronen en høy røst som sa:

«Se, Guds bolig er hos menneskene.
Han skal bo hos dem,
og de skal være hans folk,
og Gud selv skal være hos dem.
Han skal være deres Gud.

Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne,
og døden skal ikke være mer,
heller ikke sorg eller skrik eller smerte.
For det som en gang var, er borte.»

Han som sitter på tronen, sa: «Se, jeg gjør alle ting nye.» Og han la til: «Skriv det ned, for dette er troverdige og sanne ord.» Så sa han til meg: «Det er skjedd! Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden. Jeg vil gi den tørste å drikke av kilden med livets vann som gave.

BØNN

Allmektige Far, vår Skaper, Herre og Frelser, vi kommer til deg. Takk for livet! Takk for muligheter! Hjelp oss til å se hverandre og kjempe mot urettferdigheten. Takk for evangeliets forvandlende kraft. Takk for det evige håpet om at en dag skal rettferdigheten seire. Amen.

SANG

NoS 899: Jeg tror på jordens forvandling

TIL SAMTALE

1. Hvordan kan vi være med på å bekjempe urettferdighet?
2. Har du opplevd å få en utfordring som du kjente var i overkant? Hva skjedde?
3. Tenk igjennom om det er noen dere kjenner som kanskje trenger å bli sett og utfordret.
4. Hva tenker dere om det evige håpet?

6. SAMLING

FOTO: ISTOCK

GRENSELANDETS MULIGHETER

Møyfrid Lunde
Teologistudent
ved VID-
Misjonshøgskolen

Det går en grense mellom tro og vantro. Den engelske India-misjonæren, Lesslie Newbigin, skrev om misjon at «det avgjørende skjer der man krysser grensen mellom tro på Kristus som Herre og vantro». Det handler altså ikke om at man krysser landegrenser eller om man evangeliserer. I alle land og i det enkelte menneske ligger det muligheter for at Guds rike kan vokse i «grenselandet» mellom tro og vantro.

På den ene siden finner vi mennesker som er trygt forankret i sin tro på Kristus som Herre og som har tillit til ham i alle ting. Vantroen på den andre siden kan vise seg på ulike måter. Noen er bevisste og høylytte motstandere av Gud og gudstro, andre stiller seg åpent tvilende, mens

andre igjen er temmelig likegyldige til om Gud finnes og hvem han i så fall er. Når vi som tror kommer i kontakt med andres vantro, får den ikke-troende et møte med Jesus. Bibelen gir oss mange eksempler på hva som kan skje da.

Fra avvisning til tro

Kvinnen som møtte Jesus ved brønnen, var først avvisende. «Hvordan kan du som er jøde, be meg, en samaritansk kvinne, om å få drikke?» For å skjerme seg mot det vonde hun hadde møtt i livet, hadde hun lukket seg også for Guds godhet. Men i møte med Jesus er det som om samtalen med ham får henne til å åpne seg som en blomst i sollyset. I begeistring beveger hun seg ut av vantroen: «kom og se», og «Han skulle vel ikke være Messias?»

Jeg tenker på flere av dem jeg har møtt når jeg har holdt andakter for Laget på ungdomsskoler. De sitter gjerne på bakerste benk, kaster frem kritiske spørsmål og tar tilsynelatende avstand fra det som forkynnes. Men i løpet av dialogen eller gjennom flere møter, viser det seg etter hvert at de er nærmere å ta steget fra vantro til tro enn mange andre.

Fra spørsmål til bønn

Vi leser også om faren til gutten som var plaget av en ond ånd. Faren vet ikke hvem Jesus er, og hva han kan. Han ber om at Jesus må ha medfølelse

med dem og hjelpe dem «Om det er mulig for deg å gjøre noe,» Det er ikke akkurat en overbevist bønn han først kommer med. Men møtet med Jesus får ham etter hvert til å rope ut «Jeg tror, hjelp meg i min vantro!»

Når man blir bedre kjent med Gud, kan man be med større tillit. Jeg har tatt vare på noen av spørsmålene fra ei gruppe 6. og 7. klassinger i menigheten vår. Noen spør: - Hvordan kan vi tro? Hvem/hva er Gud? Hvem er Jesus? Hvordan kan Den hellige ånd være overalt? Hvor kom Gud fra? Hvorfor ville Gud akkurat hjelpe Jesus og familien hans? Hvordan kan vi vite at bibelen er sann? Når vi kjenner spørsmålene, finnes det muligheter for å bli bedre kjent med Den treenige Gud der noen våger å dele troen sin med andre.

Fra tvil til takk

Men også den som tror på Jesus kan vakle i troen. Peter begynte å tvile da han så på de høye bølgene han sto i da han skulle gå på vannet. Han fikk en hånd å holde i og fysisk hjelp til å komme opp i båten igjen. Noen ganger trengs det ingen ord, bare praktisk hjelp. Troen uttrykkes når takken går til Gud.

Mulighetene er mange når den som tror våger å møte mennesker med Jesu kjærlighet i dette grenselandet.

FRA BIBELEN

Johannes 4, 42

Og de sa til kvinnen: «Nå tror vi ikke lenger bare på grunn av det du sa. Vi har selv hørt ham, og vi vet at han virkelig er verdens frelser.

BØNN

Takk Gud, for troen som du har gitt i våre hjerter. Hjelp oss i vår vantrø. Gå med oss i møte med mennesker som ikke kjenner deg, og la ditt rike vokse frem med stadig nye troende. Amen.

SANG

NoS 699: Hører du den hemmelige sangen

TIL SAMTALE

1. Hvem har bidratt til at dere er kommet til tro? Hva har vært avgjørende for deres tro?
2. Opplever dere at troen deres har forandret seg over tid? I tilfelle på hvilken måte, og hvorfor?
3. Hvor møter dere mennesker som er i «grenselandet» mellom tro og vantrø?
4. Hvilke muligheter tenker dere at det finnes for at mennesker kan komme til tro der dere er? Hva er til hinder, og hva er til hjelp?

GJØR TRO TIL HANDLING

AvtaleGiro

Kontonr: 8220 02 85057

JEG VIL BLI FAST GIVER til NMS via AvtaleGiro

Jeg ønsker å gi kroner (per måned)

- ☐ 300,-
☐ 500,-
☐ 1000,-
☐ Annet beløp _____

☐ Jeg ønsker at gave godskrives _____ forening.

Belast mitt kontonr:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

NAVN: _____

ADRESSE: _____

POSTNR: _____ POSTSTED: _____

E-POST: _____

STED/DATO: _____ MOBIL: _____

UNDERSKRIFT: _____

PERSONNUMMER: (Fyll ut om du ønsker skattefradrag)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

KID. NUMMER: Fylles ut av NMS)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

KUPONGEN SENDER DU TIL: NMS, POSTBOKS 226 SENTRUM, 4001 STAVANGER

VIL DU GI EI ENKELTGÅVE, bruk konto 8220 02 85057